

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3268/2019
05.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Шандор Заварко, адвокат из ..., против туженог „EATON ELECTRIC“ ДОО Сремска Митровица, чији је пуномоћник Владимир Милић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2438/19 од 22.07.2019. године, у седници одржаној 05.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2438/19 од 22.07.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2438/19 од 22.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П1 88/18 од 14.03.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је захтев тужиле и обавезан тужени да тужили на име накнаде штете за период од 13.09.2013. године до 16.08.2017. године исплати укупно 2.388.458,35 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе од доспелости до исплате, како је то ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да за тужилу уплати доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање код Републичког фонда ПИО Филијала Сремска Митровица, на рачун фонда, на износе досуђене ставом првим изреке за период од 13.09.2013. године до 16.08.2017. године, обрачунате на дан исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужили исплати на име трошкова поступка 250.540,00 динара, са законском затезном каматом на тај износ почев од дана изршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог за тражене трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2438/19 од 22.07.2019. године, жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда у потврђена усвајајућем делу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), оценио да ревизија туженог није изузетно дозвољена.

Чланом 404. став 1. ЗПП прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана, прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом, је исплата накнаде штете због изгубљене зараде за период од 13.09.2013. године до 16.08.2017. године, са припадајућим доприносима, јер је правноснажном пресудом Основног суда у Сремској Митровици П1 552/13 од 15.03.2017. године поништено решење туженог којим је тужилци отказан уговор о раду, а с обзиром да тужилац није захтевала да се врати на рад обавезан је тужени да тужилци исплати накнаду штете. О праву тужилца и висини тражене накнаде, нижестепени судови су одлучили уз примену материјалног права, члана 191. Закона о раду, које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

С обзиром на изнето, то у овом случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, са којих разлога је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 04.06.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је 2.388.458,35 динара.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова, међутим, чланом 441. ЗПП, прописано је да у парницама из радних спорова ревизија је дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у овом случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужила тражи заштиту права из радног односа, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, а да је побијана вредност предмета спора 2.388.458,35 динара, што представља износ испод граничне вредности од 40.000 евра у динарској противвредности на дан подношења тужбе, то ни ревизија туженог није дозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић